



ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Παρά τού πρώτου διαγωνισμού προς συγγραφήν δι' αναγνωστικών βιβλίων β', γ', δ', ε' και ε' τάξεως του Δημοτικού Σχολείου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΝ. ΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τα άρθρα 2 και 12 του νόμου 3488 περί διδακτικών βιβλίων, εγκρίθησαν την εν τή 'Εφημερίδι της Κυβερνήσεως δημοσιεύσει της κάτωθι προκηρξίσεως κ.ο.κ. συγγραφήν 'Αναγνωστικών δια τήν Β' Γ' Δ' Ε' και ε' τάξιν του δημοτικού σχολείου συνισχόμενης υπό της κατά νόμον συγγραφέασης: 'Επιτροπή:

Όσον αφορά τήν γλώσσαν των βιβλίων, ατέψα ότι είναι ή εν τή 'Εφημερίδι του νόμου 3488 δημοσίενη.

Προκηρξίσεως προς συγγραφήν των 'Αναγνωστικών βιβλίων της Β' Γ' Δ' Ε' ε' τάξιν του Δημοτικού Σχολείου.

1. Σκοπός.

Τό 'Αναγνωστικόν βιβλίον του 'Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου αποτελείόν τό κυριώτερον όργανον τής: έν αύτῷ διδασκαλία, έχει διτόν κυρίως σκοπόν, τό μέν τήν γλωσσικήν και και αισθητικήν ανάπτυξιν των 'Ελληνοπαίων, τό δέ τήν ήθικήν και έννοιατικήν μόρφωσιν αυτών, ώστε νη καταστάσῃ χρήσιμα μέλη τής 'Ελληνικής κοινωνίας.

2. Περιεχόμενον.

'Επειδή τό μονομερές μεμροφωμένον και τό άγνόητόν τήν 'Ελληνικήν Κοινωνίαν δέν δυνατόν νά εινε χρήσιμον μέλος αύτης, διά τούτο νη περιεχόμενον τού 'Αναγνωστικού βιβλίου του δημοτικού σχολείου δέν νη ειναι ποικίλον, ελλήμιον εν κατωε του κύλλου, έν τή όπιείφ άνακαίως θά εύνεη και θά κληθῃ νη τήρη και νά δύνσθ βραδύτερον ώς ένήλικος τό 'Ελλην μαθητής. Διά τούτο δέν νη ανηλιθώσων αύτό ό συγγραφέας έκ του οικογενειακού, του ερησπεικικού, του κοινωνικού και του 'Εθνικού βίου και τής πολιτιστικής έργασίας και των άσχολιών του 'Ελληνικού λαού και έκ τής φύσεως τής 'Ελληνικής λαμβάνοντες έννύμια, πάντως υπ' όψει τού άπειήσεως τής παιδικής ζωής καθόλου, ειδικώτερον ού τήν ήλικίαν, τήν έμπερίαν και τήν πνευματικήν ίκανότητι των μαθητών, δι' ουδ' τό βιβλίον έκάστοι προορίζεται:

α) Τά ελλημινα έκ του οικογενειακού βίου μέρη του 'Αναγνωστικού δέν νη ειναι: διηγήματα, ιστορήματα, παραδόσεις λαϊκά, ποιήματα λαϊκά ή άλλα, παροιμίαι, ρητά κ.κ.π., πιννα βίαις γνησίως 'Ελληνικά και δσον όλόν τες καιαλληλόα να νη γ.ννώσι παρά τού μαθηταί τήν συνειδητόν και τό συναίσθημα του καθήκοντο, κρός τήν οικογένειαν και νά άνωυνωσι κρός αύτό τήν έννοιαν τής οικογενείας, συμφώνως κρός τας άγάτας 'Ελληνικάς παραδόσεις. 'Ιδιαιτέρα παρά τούτο διον νά δούθ προσοχή ώστε, είτε άμέσως έν έάστω διηγήματι, ιστορήματι κ.κ.π., είτε βραδύτερον έν άλλου διηγήματι ιστορηματι κ.κ.π., πάντως: δά δ' όλου του 'Αναγνωστικού βιβλίου νη καιαληφῆται ή αιτισίς. δι' υπέρ τήν στενοτέρην οικογενειαν έκάστον 'Ελληνας ύπόκει ή εύνετα οικογενεια πόντων των 'Ελλήνων, ή Πατρίς ή 'Ελληνική, άνευ τής όποιας ή στενωτέρα οικογένεια άρα και τό άπομον δέν δύναται και νά ύπάνηθ, δι' άρα ή ζωή και ή εύτυχία τής Πατρίδος άρξίται νά ειναι ό σκοπός τής ζωής και τής δράσεως καντός 'Ελλήνων.

β) Τά αναφερόμενα είν τό θρησκευτικόν βίου μέρη δον νά μη ειναι καθ' αύτό θρησκευτική διδασκαλία, άλλα παραδείγματα συγκεντρωμένα προοπίων, άτινα έρραον χάριν του θρησκευτικού αυτών ιδεώδων και ούδανός έφείθησαν έργαζόμενα κρός πραγματοποίησην αυτών. Μεγαλυτέρας σπουδαιότητος εινε παραδείγματα ένέχοντα συνδυασμόν θρησκευτικού και 'Εθνικού ιδεώδους, αναφερόμενα είν θρησκευτικός και έν τούτῳ 'Εθνικός έορτάς, αναμνήσκοντα σπουδία σημήτια τής θρησκευτικής και άμα 'Εθνικής ζωής του 'Ελληνικού λαού κ.τ.ο.

γ) Τα σκοπούντα νά προμύγωσι 'Ελληνοπαίδια κοινωνικά: δέν νά ειναι άνηρησικώ κοινωνώεων πρόξενον άτόμων ή όμάδων, μύθοι (Αισώπειοι ή άλλοι τινε), διηγήματα, ιστορήματα κ. τ. λ. ήθικοί και κοινωνικού περιεχομέ γνωσκόμενα είν τούε και-δου, έννοείται, πάντοτε είν τήν ήλικίαν αυτήν και είν έάσθη τήν προσοχήν ήν πραγματικήν κατάστασιν τής κοινωνίας και κατωίτασιν σαφή εν καλί και τό κακά άποτέλεσμα των βουλήσεων και των πράξεων των άτόμων και των όμάδων, των τε άγαθών και των κακών. Και περιγραφαι του κοινωνικού βίου ζώων εικαμημένα εχουν μεγάλην δύναμιν είν άναπτύξιν κοινωνικής συνειδησεως και κοινωνικών διαφερόντων κρός τού μαθηταίς και δύναμιν έκωφελιστάτα νά χρησιμοποιήσων.

Όπως ήθικώς είν έχωσιν υπ' όψει ό συγγραφέας δι' τής παρεχομένης όλης πρέσας νά ειναι δυνάτιν νά αναπτύσσεται ή ήθική και κοινωνική γνώσις του παιδός και νά διεγείρεται κρός αύτῳ ή όρηή κρός άτομικήν και όμαδικήν δράσιν είν δημοσιεύσιν άνωτέρως: τινός κοινωνίας, έν τή όποιή τό κικόν ύδέρμιν θά είνε θέσιν.

δ) Τά ελλημιμένα έκ του 'Εθνικού βίου δέν πρέπει νά ειναι κεραλαία τινε έκ τής διδασκαλιής ιστορική, όλης, άλλα παραδείγματα αδακτωρήσεως άτόμων ή όμάδων χάριν τής τιμής και τής εύτυχίας τής 'Ελληνικής Πατρίδος, άτινα δέν δύναται νά έφείτασθώσι λακωμορξός έν τή διδασκαλί τής: ιστορίας. 'Αριστα κρός τόν σκοπόν τούτον ειναι π. χ. έπιστάσι ήθικών προσώπων. κρο ηρώεας αυτών κρός τόν σρατόν ή τόν λαόν, ή μεμροίαι ναταγαί πολυτικών έπιχειρήσεων, άποφισεις Βουλών και 'Εθνοσυλεύσεων πατριωτικών έν κρισφ κινδύνου, εύ υχών ή δυστυχιών ή άλλων σπουδαίων 'Εθνικών γεγνηότων, λαϊκά παραδόσεις, και ποιήματα λαϊκά ή άλλα 'Εθνικά κερκομύθου κτλ.

Εικόνας καλλιτεχνικήν σχετική κρός τήν γραφομένα θά εύνετασιν σπουδαίας είν τόν επιδιωκόμενον σκοπόν.

ε) Η πολιτιστική δράσις του 'Ελληνικού 'Εθνους δέν νη γνωρίζεται είν τούε παιδός, δσον έκ του 'Αναγνωστικού βιβλίου έφαρτάται, δι' έφηστορήσεως και περιγραφής μη μείων καλλιτεχνικών αικωνίας άείας (π. χ. του Παρθενώος, τής 'Αγίας Σοφίας) ή έργων μεγάλης κοινωνικής σπουδαιότητος (π. χ. τής διασφύσεως του 'Ισ'μού τής Κριόθου, τής άγκατασείσεως των προσφύγων είν Μακεδονία κ.λ.π.) δι' σαφούς και ζωηρός διαπραγματεύσεως: 'Εθνικών ιστορικών γεγνηότων σπουδαίων έν τή ιστορίε του όλου άνθρωπίνου πολιτικού βίου (π. χ. ειναι ό έκτρισματιώρξός των 'Ελλών) κ.λ.π. Τούτοδον ύλικόν δέν νά λαμβάνεται ούχι έκ μιάς άλλ' έκ πιασών των περιόδων τής μακράς ζωής του 'Ελληνικού 'Εθνους κροί και σημερον. κρός τόν σκοπόν (να άναπτυχθῃ παρά τούε καισιν ή 'Εθνική ύπερηφάνεια και ή έπίεξ 'Εθνικού μέλλοντος καλλιτέρο, και ή έκείνημα άκαύστου συνεχίσεως τής πολιτικής δράσεως του 'Εθνους αυτου. Αι μεμφοίριαι και αι άπαυσοδοξίαι ούδέμία θέσιν δύναται νά εχουν έν βραβίφ άναγνωστικό. Εικόνας καλλιτεχνικά είναι άκαρπίτητοι, εφ' δσον περιγράφει αι πρώτα ε. Η περιγραφή άσכולών 'Ελλήνων κολιτών δέν νά γίνεαι κατά τρόπον έχοντα άείαν λογοεχνικήν και κινούσα τό διαφέρον, έτι δέ τόν σεβασμόν και τήν άγάπην τών μαθητών κρός ούταε και τούε 'Ελληνας, οτινεε ζώσιν είν αυτών.

στ) Η περιγραφή τής 'Ελληνικής φύσεως δέν νά ειναι τοιαύτη, ώστε οι καιίεε όχι μόνον νά δύναται νά σχηματίζουσι άνορθή παρτασιν του περιγραφόμενου, άλλα και νά συναίσθανουσι άγάπην κρός αύτό. Μήθου και ένταθθα, λαϊκά ή θρησκευτικά παραδόσεις κ. λ. κ. σχετική κρός τά περιγραφόμενα, ποιήματα κ. τ. ο. θά καθίστασι τό κρῳγμα και σαφότερον και προσφιλέτερον. Εικόνας καλλιτεχνικά είν άκαρπίτητον συμπλήρωμα πούε: περιγραφής.

Τά άναγνωστικά εν σχέσει κρός τήν έλληνικήν διδασκαλίαν

Τό 'Αναγνωστικόν βιβλίον ποικίλου περιεχομένου, όφείλει νά ειναι έφαρμογή άσθησε και πλήρη τής άρχής τής: συγκεντρώσεως, κέντρου ώς κρός τήν γλώσσαν και τό περιεχομένον τιτεμένης τής έμπερίας, τής γλώσσης και τής πνευματικής ίκανότητος των μαθητών, δι' ουδ' προορίζεται. Ούτως ή όλη των 'Αναγνωστικών τής: Α' (β' ιεθρο.) και Β' τάξεως θά ληφθῃ καθ' έξοχήν έκ του μετ' των όμηλικών βίου του παιδός και του είν τόν παιδαγωγικού οικογενειακού. θρησκευτικού και κοινωνικού βίου, άπό τής: Γ' τάξεως ό κύκλου, είν έν άντηταί ή όλη θά αβζώνωνται κατά τόν άριθμόν και θά εφύρνωται κατά τό κερκεζόμενον άναλογώε κρός τήν όλην προαγωγήν του παιδός, όλαν ή κροβαίονσα ήλικία και ή όλη σχολική έργασία και κοινωνική ζωή έπιφύρει.

Τό 'Αναγνωστικόν τής Β' τάξεως του δημοτικού σχολείου δέν νά αποτελεσθῃ έξ έννεα τυπογραφικών φύλλων, τό τής Γ' τάξεως είν ένδεκα, τό τής Δ' έκ δεκα-τριών, τό τής Ε' εκ όκτα-τεσσάρων και τό τής ΣΤ' εκ όκτα ε.

Β. Η έκτύπωσις Τά 'Αναγνωστικά βιβλία δέν νά ειναι μετ' φιλοκαλίας έκτυπωμένα άνευ τυπογραφικών λυθών και έκί χάρτου καλου και ούχι σιλπνού, χαρτόδετα δέ και με έξώφυλλον έκ χαρτονίου και έγχρομον καλλιτεχνικήν εικονα επ' αυτου.

έν 'Αθήναις τή 31 'Ιουλίου 1928. Ο Πρόδρός τής: έπιτροπής κ. α. α. Θ. Βελλιαντίης Τά Μ έ λ η Ι. Σκουτερόπουλος. Γ. Παλαιολόγος 'Αν. Σακελλίους. Ο Υπουργός Κ. ΓΟΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Συνεδρία 30-1-29)

Ο κ. Α. ΠΟΥΧΡΟΝΑΚΗΣ καταθέτων και άνακτωσων αναφορών δημοδιδασκάλων άνακτωσων κολέμου λέγει ότι δι' αύτῃ: παρακαλούν ούτοι όπως τούε δούθ άλλάγοε συνάξει διότι τώρα άνιγκάζονται νά πηγαίνου είν τό σχολεία ίνα διδάξου, με τή δεκαετία. ίπρόκειται δέ μόνον κροί 10 κροίον δημοδιδασκάλων.

(Συνεδρία 25-1-29)

Ο κ. Μ. ΣΑΜΑΡΑΣ όκοστηρίζων αναφορον του Συλλογον δημοδιδασκάλων Θεσσαλονίκης παρακαλεί τόν κ. Υπουργόν τής Παιδείας δασ: ληφθῃ μέριμα και ό δημοδιδασκαλοί ούτοι άφομοιωθώσι με τούε τελειοφοίτους του Γυμνασίου, ώστε νά δύναται νά φοιτάσι και είν τό Πανεπιστήμιον. Νομίως λέγει ότι ή άξίωσι των αυτη ειναι ειδικά δεδομένου ότι έπιτρέξεσαι είν αυτούε ή είσαγωγή και είν άλλας άνωτέρας σχολίας, ως ειναι ή γεωπονική και δασολογική τοιαύτη θά ήδύνατο συνεπός: νά έπιτραπῃ είν τούτους νά φοιτάσι και είν τό Πανεπιστήμιον. Κ. ΓΟΝΙΚΑΣ. ('Υπουργός Παιδείας). Δε: θέλω νά άφισω ούδ' έπί σιγμήν τήν εύναιριαν ώστε νά δηλωσω ότι έγω τοιλάτιστον ούδέποτε θά εισηγηθῃ τήν παραδοχήν τοιαύτης συστάσεως σκοπόν έχούσης νά διευκολύνη τήν πληθώραν των φοιτητών του Πανεπιστημίου και τήν έξοδον των ειδικώς εκπαιδευόμενων είν τά διδασκαλεία έκ του κλάδου.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΚΙ' ΟΣΑ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Α. Ός και οι μαθηταί του δημοτικού σχολείου Μπιτσιμπαρδι έγραψαν για τό σχολείο τους ένα γράμμα στο συμκοίτη τους Βασίλειον Σταματέλον, έμπερον είν τας: 'Ασθήα, και ό καιός αυτός άνθρωπος είν άπάντησιν κερβιλε μόνον του όλα τά έξοδα και έγνε στο χωρίον Μπιτσιμπαρδι ένα άριστον μονοτέλιον διδακτήριον, τό όποιον και έκλούσι με θρανία ίσου τύπου, με εικόνας, χάρτας κ.τ.λ. Τό σχολείον έχει και κατοικίαν του διδασκάλου.

Β. Ό διδάσκαλος και οι μαθηταί του δημοτικού σχολείου Θ έγραψαν για τό σχολείο τους ένα γράμμα στο συμκοίτη τους Π, έναν γρωτότατον πολυκεκομυριούχον μιας μεγαλοπόλεως τής 'Ελλάδος. 'Υστερα άπό κροί του έγραψε και ό 'Επιθεωρητής για τό ίδιο ζήτημα, άλλ' έκίνους... δέν άπάντησε. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. 'Επιθεωρητής Τριφυλίας.

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΕΩΝ ΚΤΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΧΗΜΑΤΩΝ.

Μία άπάντησις του 'Υπ. των Στρατιωτικών.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ

'Αριθ. 92507. Προς τήν διδασκαλικήν Όμοσπονδίαν. 'Επίλογον.

Είν άπάντησιν του υπ' αριθ. 283)28 έγγράφου σας έχουμε τήν τιμήν νά γνωσοσμεν τά κατωθι:

Η ήμετέρα ύπηρεσία ούδόςως εύθύνεται δι' τήν μη έγκλισην καταβολής των είν του, δημίλου: απογραφας κτηνών και όχημάτων όφειλομένην αποζημιώσεων. Γνωστόν βεβαίως τυγχάνει ύμιν ότι ή έργασία τής ως άνω απογραφής: έλαβεν χώραν κατά τούε 1928, εφρονάριον και Μ κριον 1929, οτινεε λιγιστικώς ύπάγειν είν τήν ήλικίαν 1927. Και είν μεν άπαντες ό δικαιούχοι είν τήν πρόνοιαν νά ύποβώσι τό δικαολογητικό των είν: τας άφορμώσας Μ κροσίου, τού τής έξεως τής: χρόσεως 1927, αυταί ήσαν άμυδια νά νατάξωσι τήν έκκαθίρισην και πληρωμήν άνευ χρονοερίης. Οι δικαιούχοι όμως εκριναν σκόπημα νά ύποβώσι τό δικαολογητικό των είν τό ύπομνησιν Παιδείας, όπερ ήρξια νά διαβιβάζη ταύτα ήμιν σποαδικώς και μετ' τό κείσμον τής ως άνω χροσεως. Συνκεκρωθήσαν ούτω παρ' ήμιν τό δικαολογητικό άκούρημα ως τεκομιστικόν κροίον δημοδιδασκάλων. Τήν πληρωμήν όμως των παρ' αυτών δικαιολογώμενων πόνων δέν ήχο δυνατόν νά διατεώσωμε άνευ τής έπιβαλλόμενης έκκαθάριας υπό τόν γρ. 'Εκκαθαρίσεων των οικριων Μεμρωχίων μετ' τό πέρας τής όπείας θά άπ'στέλονται είν τό Ειδικόν Λογιστήριον διά τήν κροί αυτου έκδοσιν ένταλμάτων πληρωμής: έτι των διαφόρων έκαρχακώ: ταμίων.

'Αθήναι τή 28 'Ιανουαρίου 1929 'Εντολή Υπουργού Ο Διευθυντής 'Επιμελητείας Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΦΟΥ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΕΝ ΚΤΙΖΕΙ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΧΤΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ.

'Αριθ. 79 Συναίωμα τας κάτωθι Κοινότητας Νομου Δράμας άτινεε προέερον τά έξης ποσά δια τήν άνέγεσιν διδακτηρίων, κατασκευήν θρανίων και λοιπών επίκλων και άγορών έποπτικώων μέσων.

Table with 2 columns: Name of community and Amount. Includes Δοξατο, Πλευθα, Αλυστατή, Γηροστίνη, Ροούλοβον, Καλή Βρύση, Προσοτσάνη, Κομμιπάμια, Ραβίκα, Νικηφόρος, Πλαταία, Πλατανόβρυση, Κύρια, Άδωνιή, Φειλία, Ζυγόβον, Έσ-χη, Λευκογεια, Ορεινγία.

Και τας ύπολοίπους διά μικρότερά ποσά. 'Επίσης συγχοίρω τας κάτωθι διδασκαλικές έπιτροπας διά τούε ύπερανηρώκους κόπους των ύπό των σχολείων των.

Table with 2 columns: Name of committee and Amount. Includes Παλ. Καλαποτιού, Ζυγόβον, Λευκογείων, Αηκρ είν, Άδωνιής, Νικηφόρος, Πλατανόβρυσης, Ραβίκα, Σιταγρών.

Δράμα τή 16 'Ιανουα. 1929 Ο 'Επιθεωρητής Δημοε. Σχολ. Δράμας. Ι. ΚΑΛΑΙΓΑΣ

# ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

## Η ΠΡΟΣΟΧΗ

Arthur Wreschner

B'

[Δεύτερος όρος της προσοχής: Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ και ένότητα του άντικείμενου. Συν. πειες για τη διδασκαλία. Πορεία συνθετική, ποτέ αναλυτική. Από το διάγραμμα στις λεπτομέρειες. Πρώτα τα κύρια σημεία. Η σημασία των γενικώσεων. Ξερά στην πορεία. Οικειότητα και άλυψη, ή μία μάχεται την άλλη. Οικειότητα, πολυμέρεια και έντητα. Πού στήριζονται οι άπειρες για ποία άπαντα σε σχέδιο. Χωρίς διάσπαλο άδυνατη ή ένότητα. Η ένότητα άνάγκη της ανθρώπινης ψυχής. Τρίτος όρος: ή έλ εινη ΑΠΟΤΡΕΦΟΝΤΩΝ έρεθισμών. Συγκέντρωση και κατανομή της προσοχής. Απαιτήσεις που προβάλλουν για τη τοποθέτηση του σκολείου και τις εργασίες του σκευίου. Δέν εινε άπόλυτα έννοική για την προσοχή ή ήρεμία. Νά μην καρφώνουμε τα παιδιά σε άκινήσια. Τα παιδιά να έξουσιάζω την προσοχή τους.]

Δεύτερος σπουδαίος όρος, που πορβάλλει ή προσοχή, είναι η παρουσία ή το άντικείμενο άπλότεια και έντητα. Άμα οι έντυπώσεις εινε πολύ μπλεγμένες μεπερδούνται τα αισθητήρια, σταματιέι ή ψυχοφυσική τάση και γίνονται όλα θολά και σκοτεινά. Όπως προσπερνάμε σε ύψος τών πνευματικών όρχωντα ίδια το καθήνουμε στην ένταση. Η προσοχή δέν είναι βίβαια είδος προσήλωση, καθώς νομίζουμε κιά παλιά, παρά άλύνεται σε περιοχή κιά πολύ στενή. Άμα ξεπεράσουμε τα όρια της άντις για νόββα ίζη λυοστέυει ή ψυχική ικανότητα για άκόδοση. Γι' αυτό ή διδασκαλία πρέπει να προχωρή από τα μέρη στο όλο και ποτέ άνάσπα, συνθετική, όχι αναλυτική. Σκοπιμο είναι ν' άρχίζη από ένα άπλοσυστημένο σχήμα, από ένα χοντροκομμένο σκίσο να το συμπληρώνη προσθετικά, να τού προσθέτη τις λεπτομέρειες όσο να καταλήξη στην πάγια άολοκληρωμένη μορφή. ή' άλλως: Σε μια διήγηση προτάσσουν τα κύρια γεγονότα και τα χαρακτηριστικά σημεία και προσθέτουν κατόπι τα δευτερεύοντα και καίνα πώχυν μικρότερη αξία. Άπό δω παίρνει τη διδακτική τη: αξία και ή συντοκτική ταξινόμηση κατά κύρια σημεία και οδηγήτες γρυμμές. Κοντολογίς, προχωρούμε συγκεντρωτικά άμα βαθύως από το γενικότατο και σπουδαιότατο στη λεπτομέρεια και στο παρακατινό. Η πρόταση αυτή ίσχύει και για τη σύνθεση, που άναφέραμε. Γιατί δέν έπιτρέπεται ν' άφηνή στην προτιμήσή μας ή σειρά, που ν' άκολουθήσουμε στην προσφορά τών μερών, που άπ' αυτά άλλά ανάγια φη. φτιάσωμε το όλο, παρά πρέπει να ύπηρετή τη δημιουργία, που κάνουμε και ν' άρσφέρνη στην άρχη το σπουδαιότατο. Μόνο έτσι παρουσιάζει το όλο ένότητα και ύπαλληλία σιά μέρη. Ποιό εινε το «σπουδαιότατο»; Έξαρτάται από τα περιστατικά και τούς σκοπούς, που έπιδιώκουμε σε κάθε περίπτωση. Για παράδειγμα στην τυπική έξεργασία ένός κειμένου τα μέρη, που πέρτουν από δύσκολα είναι ή σωσώρηση τών συνωνύμων, ή σύνταξη κλπ. στην κανόνηση όμως του περιεχομένου του κειμένου αυτού και στη σύλληψη της ιδέας το σπουδαιότατο είναι οι σκέψεις και τα περιστατικά ένα-ένα. Μα όσο κι' άν είναι ή άπόλυτα βασικό στοιχείο για να προσέξωμε και ν' άντιληφθώμε, έχει κι' αυτή πάλι τα όρια της. Και πρώτα πρώτα στην οικειότητα που άναφέραμε. Όσο πιο μεγάλη είναι ή οικειότητα αυτή τόσο και πιο περίπλοκο πλέμα νάνα το άντικείμενο για να τραβήξη την προσοχή μας. Γιατί άμα έχει προσηγήθη άσχημη ε'άρπάξωμε με μια ματιά. Σύμφωνα μ' αυτό το παιδί άντιλαμβάνεται το όλο, άμα μάθη τα μέρη. Οι δυό λοιπόν όροι που άνωμάσαμε παραπάνω βρίσκονται μεταξύ τους σ' έναν ώρισμένο άνταγωνισμό. Όσο πιο μεγάλη ή οικειότητα τόσο και πιο περίπλοκη πρέπει νάνα ή έντύπωση. Δεύτερο παρουσιάζεται κι' έδώ πάλι ή φυσική έκταση της προσοχής, το διασφάρο αυτό δέν πάει εύκολα στο άόλο. Για το λόγο τούτο, ή ένότητα είναι κιά έννοική για την προσοχή παρά ή ά-

πλότεια. Γιατί ή πρώτη άναμώνα την ποικιλία και την άπλότεια που περιέχεται μέσα στην ένότητα. Γι' αυτό προβάλλουμε λίγο παραπάνω την άπαιτηση να μην άκολουθή ή διδωτική έμφάνιση τών μερών χωρίς σχέδιο παρά με το μάτι στην σύνθεση, για να μην είναι έποινάως άπλό συναρπώλυγμα, μωσαϊκό, παρά πλοκή σκόληση. Έδώ βρισζεται, πως ή μπορεί να λειψή ο δάσκαλος άπ' τη συνθετική αυτή δημιουργία, έπειδή ξεφεύγει άπ' το παιδί, που είναι παρορμητικόν στον έρω του ή άπαραιτητη ματιά στον τελικό σκικό, στο όλο. Πόσο μεγάλη είναι ή σημασία της ένταίας διάρθρωσης για την έπισκόπηση το λείων ή τήχη. Ένότητα σ' ην πολυμέρεια είναι βασική άπαιτηση για κάθε τι που έπιδρά αισθητικά. Κάθε εικόνα, που άρύνει έμφανίζει μπροστά το σπουδαίο ν' άφήνει πιο πίσω το δευτερεύον. Μιά ετή διάταξη ξανόβει το διαφέρο μας και προκαλεί την παρατήρηση άμεσα. Κι' άσχετα όμως άπ' την τέχνη είναι φυσική ή άνάγκη για σχηματισμό συνθέσεων και αξίει να την θεματώσωμε όσο μπορούμε, κυρίως γιατί λείπει άπ' τα παιδιά ή ικανότητα να κάνουν συνθέσεις. Αυτό ίσχύει ίδια και για τις έποικτικές και για τις λογικές συνθέσεις: Έχει προκειαι για συμ. ετήρι και ρυθμό, έδώ για τύπους έννοικς νομοτέλειες κλπ.

Τύτος όρος για να δοθή ή προσοχή είναι να λείπουν γύρω μας άποστρέφόμενες έρεθισμοί. Αυτός βγαίνει από τον προσηγμένο. Γιατί άν ή περιουσιμένη άκτινα της προσοχής δέν έπιτρέπει νάνα πολύ περίπλοκο το άντικείμενο, τότε ένως λόγος παραπάνω να μην έπιτρέψη ξένες έντυπώσεις, που δέν έδουν κωίμα έσχέση με το άντικείμενο που θά προσέξωμε. Ξένες έντυπώσεις έμπλοήνουν τη συγκέντρωση της προσοχής ή την ένταση της και ύνοουν την κατανομή ή τη διχυστή της. Αυτές οι δυό ιδιότητες της προσοχής βρίσκονται μεταξύ τους σε άντίστροφο λόγο. Όσο κιά μεγάλη ή κατανομή τόσο κιά μικρή ή συγκέντρωση κι' αντίθετα ο. Όσο κιά πολύ ρουφαίει ή ψυχοφυσική δύναμη από μ' ά έντύπωση τόσο και πιο περιορισμένος είναι ο άρπός των έντυπώσεων που ύνοει. Προσοχή να πούμε είναι το ψυχικό φώς. Όσο κιά μεγαλύτερη είναι ή περιφύρεια που άπλώνεται το φώς αυτό τόσο και κιά λιγώτερα τα ιδιαίτερα τιμήματα και σημάτια της περιοχής που φώτισονται. Συμπέρασμα: όσο περισσότεροι είναι οι άποστρέφοντες έρεθισμοί κ' όσο δυνατότεροι είναι να τραβήξουν με το μέρος τους την προσοχή τόσο περισσότερο ύνοείται ή κατανομή εις βάρος της συγκέντρωσης.

Προσοχή είναι κώλυση, τών έντυπώσεων, που δέν είναι να τις προσέξη. Γι' αυτό είναι άπαιτητη ή τοποθέτηση της σχολικής αθουσας σε ήρεμο μέρος και γι' αυτό πολλές φορές οι εργασίες, που δίνομε στα παιδιά για το σπίτι γίνονται μέσα σε πολύ δυσμενείς συνθήκες. Μα και ή άπαιτηση αυτή έχει τα όρια της και μάλιστα κατά πρώτα τα πάλι στην έποικμενική κλεισμή της: συνηθισμένη. Γιατί πολλές φορές δευτερεύουσες έντυπώσεις προκαλούν εύχά-

ριστή συναισθηματική κατάσταση διάθεση εύροστη και ύνοουν με την κατάσταση αυτή τη συγκέντρωση αυτό γίνεται πρόπάντων, όταν δέν τις προσέξωμε τις δευτερεύουσες αυτές έντυπώσεις. Μέσα σε μια γδυτη και κρία κάραμη ή προσοχή δέ δουλεύει με όση ένταση τό κάνει σ' ένα δωμάτιο σπολυμένο ώγια και άναπαυτικά που το σπογισμα δέν προ-άλει άμεσα την προσήλα που μόνο σκοτεινά φτάνει ως τη συνείδηση, που το σπογισμα δέ γίνεται συναντίληψη παρά μόνο αντίληψη. Έδώ έχει το λόγο της ή εύρετική έπιδραση που άσσει μια σχολική αθουσα σε ή κιά σποικισμένη σε τούπο που να προκαλή εύάρεσα συναισθήματα. Κι' άλλες δευτερεύουσες έντυπώσεις ύνοουν την πρησική. Ένα σωρό άνθρωποι εργάζονται καλύτερα και ταχύτερα, όταν βη ατίχη στη δωμάτιο τους άνας φίλος, ή όποιον άλλο άγαπητό πρόσωπο, παρά όταν δέν κάνει τις βόλλες αυτές, προπλόθεση, πως δέν κουβεντιάζουν με το πρόσωπο αυτό παρά δέχονται μόνο για παράδειγμα την παρουσία του. Και το γεγονός αυτό έχει σπουδαιότητα για τη σύγκριση στη δουλειά του σκευίου κ' του σ-ολειού.

Άναμφισβήτητο είναι πως ή προσοχή δέν έπιρροάζεται πάντα βλαβερά από την παρουσία προσώπων, κιά πως πολλές φορές το αντίθετο δυναμώκει. Τόν κυρίαρχο ρόλο ήεν τον παίξει ο έμεθισμός, που θά φέρη τη διατάραξη από το άποτέλεσμα που θά άκολουθήση τη διατάραξη αυτή, γιατί στο ψυχικό δέ λογικώζεται το άντικείμενο ή ή δυνατότητα της διατάραξης: παρά το ύπικείμενο ή ή πραγματικότητα της διατάραξης. Αυτό πρέπει να το προσέξωμε πολύ γιατί πολλές φορές έρεθισμοί που τούς παίρνουμε κιά άποστρέφοντες όχι μόνο γεννούν εύάρεσα συναισθήματα παρά άσχημα και τις άποστρέφοντες που δέν είναι κιά μη μέρος στη δουλειά και τούς ικανοποιούν έτσι τη φυσική τους άνάγκη για λειτουργία. Γι' αυτό δέν είναι πάντοτε άσχημο νηθισμός, ιδιαιτέρως έννοική για τη συγκέντρωση ή άπόλυτη ήρεμία, παρά σκεφτήμαστε πολλές φορές, άκούοντας μια διάλεξη ή ένα κήρυγμα, για ένα θέμα, που δέν έχει άμεσο σχέδιο με τη διάλεξη ή με το κήρυγμα, που έννοιώτερα παρά άν δε δεχόμαστε ν' το δευτερεύον. α αυτό έρεθισμό, Ένα τέιο είδος ικανοποίησης της φυσικής άνάγκης που έχουν τα αισθητήριά μας για ενέργεια, ύποστηρίζεται και με τούτο: ή ικανοποίηση αυτή δημιουργείται και εύίρσση συναισθηματική κατάσταση. Γιατί δέν τις προσέξωμε τις δευτερεύουσες αυτές έντυπώσεις κι' έτσι φτάνουν στη συνείδησή μας, όχι μονωμένα αισθηματικά παραστάσεις παρά συναισθήματα.

Τέλος οι δευτερεύουσες έντυπώσεις μπορούν να είναι χρήσιμες όσο έπιρροήνουν το συναισθηματικό, δηλαδή όσο δέν άποβλήσουν να γεννήσουν εύάρεστο συναισθήματα, παρά να παραμελήσουν μια δύσάρεστη κατάσταση, που γεννιέται από άνικανοποίητες τάσεις. Έτσι πολλοί όητορες σκεφτόνται καλύτερα όταν κάνουν άσφορ: ή δυνατές κινήσεις τών χειρών πορ άν τις συγκαταούν. Μιά βυθιά διαπόηση πετυχαίνει πολλές φορές καλύτερα άν κάνουμε βόλλες πορ άν καθώμαστε άκούηται. Συμπέρασμα: δέν το θεώρωμε καθόλου σαστό να καρφώνουμε τα παιδιά σάν άγλάματα, σε άκαμψη άκινήσια και άπόλυτη διατάραξη. Σε τέια στάση οι τάσεις για κίνηση τούς γεννούν κατάσταση βασανιστική. Κι' ένα άλλο να μη ησημονιά ή παιδαγωγός πως ο σκοπός που άξίζει την προσπάθειά μας δέν είναι πάντα ή συγκέντρωση παρά πολλές φορές και ή κατανομή της προσοχής.

Το παιδί δέν έχει μόνο να μάθη να φέρη μια έντύπωση στην έστια της συνείδησης παρά και να προσέξη και να αντιλαμβάνεται συγχρόνως πολλές έντυπώσεις. Άλλωστεια τροφοδοτούμε μια βλαβερή μονομέρεια. Δέ θά γίνουν όλα τα παιδιά σοφοί κι' έπειτα κι' αυτό σ' όσα είναι ύποχωρήμενοι να εργάζονται καταναμώτας τη προσοχή τους.

Πρέπει βίβαια να δμολογήσωμε πως τα παιδιά από το σπίτι τους κλίνουν περισσότερο στην κατανομή παρά στη συγκέντρωση. Μα ύπρχει συγκέντρωση όπως και κατανομή από δύναμη ή άδυναμία. Σύμφωνα μ' αυτό ή μεγάλη ή πετυρωσμένη περιοχή της προσοχής έχει δυό υτίες εξορτάται ή μεγάλη περιοχή από την έλλειψη έντασης: ή από πλάτος: που τις δίει ή δυναμωμένη συγκέντρωση. Ένα μπορεί να στενένη ή περιοχή από πετυρωσμένη διάχυση ή από μεγάλη συγκέντρωση. Το ιδανικό φυσικά είναι δύναμη στη συγκέντρωση και στην κατανομή. Όσο τόσο το μακίμυμ της διχυσος και έντασης της προσοχής δέν είναι μέγιστος άπειρο βλητο, παρά μπορεί να άεβη με άσχημη και άγωγή σε σημείο που να υβήση ή περιοχή τών έντυπώσεων που άντιλαμβάνόμεστε με ένταση. Έίλος είναι δουεία της άγωγής να φέρη το παιδί σε σημείο που να προσέξη έντονα και ός ύπάρχουν άποστρέφοντες έρεθισμοί. Πρέπει να μάθη να μην προσέξη στις διαταραξίς, νη κία, να πούμε, σε άέρμα του τη διεύθυνση της προσοχής του. Οι δευτερεύουσες έντυπώσεις, τότε μινάξα έπιδρούν διαταρακτικά στην προσέχωμε και ή προσοχή είναι γανικά τόσο κιά έντονη όσο λιγώτερα είναι τα περιστατικά που την τραβούν άλλωθ.

(Έχει συνέχεια)

## ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΣΤΗ ΜΕΘΟΔΟ

Πολλοί άπ' τούς άγαπητούς συναδέλφους ίδιαι: όσοι πρωτομαίνον στο έπάγγελμα έχουν την ιδέα, ότι το φώρτε της διδακτικής: ικανότητα του δωκάλου έγκειται στη δεξιοτητα να μπει ή διαρρρώνη νάθε μεθοδική έννοια στο γνωστό τυπικά στάδια και τυφλώς να άκολουθή αυτά. Άλλά και πολλοί έπιθωρηται έχουν την ίδια ιδέα α' και έσο ένως κρύουν τη διδακτική δύναμη του δασκάλου μονιά με το μέρο αέσο, πράγμα που έχει μεγάλη έπιδραση στο έλλον του κρινόμενου, άπου από την κρίση υβή έλα, κιά τις παρικόλ ή κρουαγωγή του. Για ν' άπαλλάξωμε δλους αυτούς από τη έσφαλμένη αυτή αντίληψη παραθέτουμε παρακάτω μεταφράση μια: μικρός σχετικής περικοπή από το λαμπρότατο σύγγραμμα α. Adria der experimintellen Pädagogik—Έπιτομή πειραματικής παιδαγωγικής του διασημου Γερμανού και υγωγού Μεμπιαν, που πέθανε από όλιγων έτών. Το βιβλίο αυτό, περιλήψεις τρίτου ύγου του ίδιου συγγραφα, περιέχει όλα σχεδόν τα νεότερα πορίσματα της πειραματικής ψυχολογίας και της έπινοιας α' αυτής σποικισμένης Πειραμ. παιδαγωγικής κ' έτσι και για το παραπάνω ζήημα δέν ήμπορει παρά να ήε διατυπώνη την περ άπειρη και συγχρονισμένη αντίληψη. Έδου ή μεταφράση αυτή.

«Έξαιρετική εινε ή σημασία, που έχει σχετικώς με την ιστορική ανάπτυξη της Παιδαγωγικής ή έξυνα της ίδιουσασίας του παιδιού καθώς και ή κατώτα παιδαγωγική άπαιτηση της Έλευθερίας κ' ήσωσης για το δάσκαλο και το μαθητή. Ημπορει αυτή χωρίς άμφωβία να θεωρηθί ως μία από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμιστικές ιδέες που παρουσιάστηκαν ποτέ στην ιστορία της Παιδαγωγικής, Διότι δλόκληρη ή έως σημερια ανάπτυξη της Παιδαγωγικής έθεώρησε ως: ένα από τα μεγαλύτερα έρεθιστά τόν καθορισμό μιας διδακτικής μεθόδου που να ίσχυη μιά για πάντα, μιάς σάν να λέμε 'Ιδανική μεθόδου που θά σποικισόταν στη μέλητη της: φώσεως του παιδιού και τών νόμων της άναπτύξεως του και θά προδιέγραφε, άπου δυνατόν, τόσο σταθερά και άκλόνητα την πορεία της διδασκαλίας, ώστε θα άποσβόητο άδύνα να ήμικρή σύμφωνα με αυτή να διδάσκη. Μιά τέτοια μέθοδο πιστεύω πως βρήε ο Πισσαλλόσης, κατά τη γνώμη του όποιου ο δάσκαλος





# ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

## ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

περί συνταξιοδοτικών αποκοπών των δημοσίων υπαλλήλων.

### Άρθρον 1.

Αι διατάξεις του παρόντος νόμου άφορούν οικοδομικούς συνταξιοδοτικούς, ιδρυμένους κατά τας διατάξεις του νόμου 603 «περί Συνταξιοδοτήσεως», ως οδτος έτρομοκοιήθη με άγενεστέρους, άποτελουμένους εκ δημοσίων υπαλλήλων και έχοντας άποκλειστικόν σκοπόν να φρονίσουν διά τήν άποκτησιν και χρησιμοποίησιν ύγεινών κατοικιών παρά των μελών αυτών, άνευ διανομής ουδένος κέρδους.

### Άρθρον 2.

Μέλη των κατά το προηγούμενον άρθρον οικοδομικών συνταξιοδοτήσεων δύνανται να γίνονται μόνον δημοσίοι υπάλληλοι πολιτικοί και στρατιωτικοί, έν ενεργείη ή μη, έφ' όσον έχουν ήδη συμπληρώσει κατά τήν ύποβολήν της αίτησεως περί έγγραφής ένός έτους τουλάχιστον πραγματικήν δημόσιαν ύπηρεσίαν.

Η περί του χρόνου ύπηρεσίας ύπεύθυνος δήλωσις γίνεται κατά τήν περί έγγραφής αίτησιν, τήν άπαιτείται ως ύποβαλλομένην, συμφώνως τή άρθρον 13 του νόμου 603 «περί Συνταξιοδοτήσεως».

Οι συνταξιοδοτικοί οδοί άποτελούνται εκ δώδεκα τουλάχιστον μελών.

Η συνταξιοδοτική μερίς όρίζεται εις 5.000 δραχ., κατεβλητέα έντός τεσσάρων το πολύ μηνών άπο της έγγραφής.

### Άρθρον 3.

Άπαγορεύεται ή χορήγησις οικίας ή οικοπέδου εις τους συνταξιοδούς, έφ όσον οδοί έχουν κατά πλήρη κυριότητα οικίαν ή οικοπέδον έν Αθήναις ή έν Πειραιεί.

Εις τους έξ άδιαιρέτους κυρίους άστικού άκινήτου κειμένου εις τας πόλεις Αθηνών και Πειραιώς έκτίθεται ή συμμετοχή εις διά του πρώτου τού νομου εύεργετήματα κατοπιν άποφάσεως του ύπουργού της Έθνικής Οικονομίας, έφ' όσον δέ χορηγείται κρατική έγγρησις και εκ του ύπουργού των Οικονομικών, έκδιδομένης πρότασεως των Συμβουλίων Διοικητικού και Έκποικτικού, άπό κοινού λαμβανόμενης.

Υπό τους ίδιους όρους έκτιρέπεται ή συμμετοχή και εις δημοσίους υπαλλήλους κυρίους έξ όλοκληρώ ή κατά μέρος άστικού άκινήτου κειμένου εις πόλεις εις τας δούδας έπεξεσθη τό ένοικιστάσιον.

Διά της αίτησεως έγγραφής και διά της αίτησεως λιησεως δανείου όφελουν να δηλώσουν οι συνταξιοδοί.

α) άν είναι κυριοί άστικού άκινήτου έν Ελλάδα, περιγραφόντες το πο και

β) άν έχουν έγγραφη ήδη εις άλλον οικοδομικόν συνταξιοδοτήσαν τον παρόντος νόμου.

Το αυτό πρόσωπον δέν δύναται να μετέχη π εόντων συνταξιοδοτήσεων ουδέ να άποκτή δια των κατά τον παρόντα νόμου συνταξιοδοτήσεων πλέον του ένός άκινήτου.

Οι έχοντες οικολογήσαν συνταξιοδοί δύνανται άποφάσει του Διοικητικού συμβουλίου του συνταξιοδοτικού να τύχουν των αυτών προς τους λοιπούς συνταξιοδούς εύεργετημάτων διά τήν άνέγερσιν οικίας εκ του ίδιολογήσαν οικολογώσαν. Οι κερτιμένοι ήδη οικίαν συνταξιοδοί δύνανται, έφ' όσον ήθελαν κρίνει δικαιολογημένην σχετικήν αίτησιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνταξιοδοτικού, έγγραφώς του ύπουργού της Έθνικής Οικονομίας, να τύχουν των αυτών προς τους λοιπούς συνταξιοδούς εύεργετημάτων διά τήν βελτίωσιν της οικίας ή διά τήν άρσιν των τυγχόν ύφισταμένων έν' αυτής βραβών. Αι διατάξεις του άρθρου 19 εφαρμόζονται και επί των περιπτώσεων της παραγράφου ταύτης.

### Άρθρον 4.

Πρός έκτίθειν του κατά το άρθρον 1 σκοπού, οι Συνταξιοδοτικοί δύνανται να συνάπτουν μετα παντός χρηματοδότη δάνεια χρεωλυτικώς έξοφλομένα, τα όποια δύνανται να έγρηθη τό Κράτος. Τα δάνεια ταύτα δύνανται να χορηγηθούν και παρά τα καταστατικά αυτών μέχρι των 2)8 του

συνόλου των κεφαλαίων αυτών τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως Ταμεία προνοίας και Μετοχικά Δημοσίων Υπαλλήλων και Άξιαμασιακών, οι όργανισμοί Κοινωνικών άσφαλίσεων, οι ύπαγόμενοι ή δυνάμενοι να ύπαρχώσιν εις τας διατάξεις του Νόμου 2888, ως και οι δυνάμει ειδικών νόμων Ιδρυθέντες, τα κρατικά ταμειύτηρια και τό Ταμείον Πυρκα αθηναίων και Δανείων.

### Άρθρον 5.

Οι όργανισμοί Κοινωνικής Προνοίας, οι ύπαγόμενοι ή δυνάμενοι, να ύπαρχώσιν εις τον Νόμου 2888, ως και οι δυνάμει ειδικών νόμων Ιδρυθέντες, τα κρατικά ταμειύτηρια και τό Ταμείον Πυρκα αθηναίων και Δανείων, τα δύο τρίτα των πλεοναγημάτων των εξαμηνίων προσόδων αυτών, εις δάνεια προς οικονομικούς Συνταξιοδοτούσιν του παρόντος Νόμου, όσον δια αυτά έχορηγήθη ή έγγρησις εκ Κράτους, μέχρι συμπληρώσεως και' άνωτάτων όδων ποσού ίσου προς τό τρίτον του δέου κεφαλαίου έκάστου οργανισμού. Ως πλεονάσματα θεωρούνται τα ποσά τα άνομόνοια μετά τήν άραίρισιν εκ των προσόδων των δαπανών των άπαιτούμενων διά τήν έκπληρωσιν του σκοπού έκάστου των ως άνω οργανισμών. Τα ως άνω 2)8 των πλεοναγημάτων κατατίθενται παρά των οργανισμών τούτων τό πολύ ένός μηνός άπό του τέλους έκάστης εξαμηνιας εις τήν Έθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος, συγκεντρούσαν ταύτα εις ίδιον λογαίον. Έκ του λογαριασμού τούτου θα χορηγούνται δάνεια προς τους Συνταξιοδοτούσιν κατά τό κατωτέρω έν άρθρον 6 και 8 ορίζόμενα.

Τό έκτίθικόν των δανείων δύνανται όρίζεται παρά του Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας δι' έκασον πιστωτήν οργανισμόν, ίσον με τό μέσον έπιτόκιο τό προκείμενόν εκ των υπό έκάστου των άνωτέρω οργανισμών γενομένων τοποθετήσεων του άπομένοντος διαθεσίμου ένός τρίτου των πλεοναγημάτων κατά τό προηγούμενον της καταθέσεως εξαμήνου της χρήσεως τού οργανισμού. Έν περιπτώσει και' τήν ιά ως άνω συγκεντρούμενα πλεονάσματα δέν ήθελον διατεθή εις δάνεια προς Συνταξιοδοτούσιν, ή Έθνική Τράπεζα δύναται μετά σύμφωνον γνώμη των δικηρέων των καταθετών οργανισμών να επενδύη εις κινητάς αξίας φεντοκοιολογώσαν. τούτου δέ μη γενομένου, θέλει λογιζει διά ταύτα κατά τό διάστημα της μη χρησιμοποίησεως αυτών τον έκάστοτε παρά της Διοικήσεως αυτής όριζόμενον τόκον, συμφώνως προς τό άρθρον 6 της άπό 23 Φεβρουαρίου 1928 συμβίσεως μετά της Έθνικής Τραπέζης και του Έλληνικού Δημοσίου, κατανεμόμενον εις τους δανειστάς οργανισμούς.

### Άρθρον 6.

Πά Συνταξιοδοτικού του παρόντος Νόμου, έχων άν-νικήν δανείον, άπευθύνεται προς τό Υπουργείον της Έθνικής Οικονομίας, δι' αίτησεως περιλαμβανομένης τό ζητούμενον ποσόν και τήν χο αλυτικήν δόσιν ήν δύναται να καταβάλωσιν οι συνταξιοδοί κατά τήν τελευταίαν παράγραφον του άρθρου 10. Μετά της αίτησεως έκάστου Συνταξιοδοτικού δέν να συνποβάλλεται τίνας, περιέχον τον όνοματεπώνυμον, τον βαθμόν, τον μισθόν και τα οικονομικά βάρη έκάστου των συνταξιοδοτών.

Τό Υπουργείον της Έθνικής Οικονομίας διαβιβάζει τήν αίτησιν ταύτην εις μόνον Έπιτροπήν συγκροτούμένην έξ ένός αντιπροσώπου του Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας, ένός αντιπροσώπου του Υπουργείου Οικονομικών και ένός του Υπουργείου Συγκοινωνίας. Η Έπιτροπή αυτή έλέγχει τα νομικά και πραγματικά στοιχεία του Συνταξιοδοτικού και ύποβάλλει έκθεσιν προς τό Υπουργείον Έθνικής Οικονομίας.

Ο Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας δύναται να προτείη εις τον Υπουργόν των Οικονομικών τήν κωστήν έγρησεως του Κράτους προς άσφιλείαν του ατομικου δανείου. Η έγγρησις δίδεται δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

Τό ποσόν διά τό όλολογ δύναται, και' άνωτάτων όδων να έγρηθη τό

Κράτος δι' έκαστον Συνταξιοδοτήσαν, εύρίσκειται άφροζητήσαν των ποσών, τα όποια δύνανται να έξυμνηθησιν από τόκοχρεωλυτικώς επί 80 τό πολυ διση παρά έκάστον συνταξιοδοτήσαν κρατήσεως και' άνωτάτων όδων μέχρι του ένός τρίτου των τακτικών άποδοχών του συνταξιοδοτήσαν.

### Άρθρον 7.

Μετά τήν έγρησιν χορηγήσεως κρατικής έγγρησεως, ο Συνταξιοδοτούσιν δύναται να προβή εις τήν σύναψιν του κατά τό άρθρον 4 δανείου. Τό ποσόν τούτου καταβάλλεται παρά του δανειστού και α τους όρους και τας προθεσμίας της συμβίσεως εις τήν Έθνικήν Τράπεζαν, ήτις άνοιγει ειδικόν τρεχόμενον τοκοφόρον λογαριασμόν δι' έκαστον Συνταξιοδοτήσαν, επί έπιτόκιο καθοριζόμενον συμφώνως τή άρθρον 6 της άπό 23 Φεβρουαρίου 1928 συμβίσεως μετά της Έθνικής Τραπέζης και Έλληνικού Δημοσίου. Έκ του λογαίον τούτου αναλαμβάνει ο Συνταξιοδοτούσιν τό έκάστοτε άπαιτούμενον ποσόν για τήν έκπληρωσιν του σκοπού αυτού.

### Άρθρον 8.

Αν ο Συνταξιοδοτούσιν θέλει να λάβη δάνειον εκ του κατά τό άρθρον 3 σχετιζομένου παρά τη Έθνική Τραπέζην έκικού κεφαλαίου, άπευθύνει αίτησιν προς τό ύπουργείον Έθνικής Οικονομίας, τό όποιον μετά σύμφωνον γνώμησιν του Συμβουλίου Έκποικτικού Έργατικών Ασφαλίσεων, έγχορηγεί τήν εκ του ειδικού λογαριασμού χορηγήσιν του δανείου, ως και τήν σειρίαν προσημείσεως μεταξύ των ατομικών Συνταξιοδοτήσαν, προσημειώμενον των άποτελουμένων κατά κλειστικότητα έξ άλιγώτερον άμοιρομένων υπαλλήλων.

Η άπόφασις αυτή διαβιβάζεται προς τήν Έθνικήν Τράπεζαν ήτις καταβιβάζει έκ του ειδικού λογαριασμού, μέχρι του ποσού του έγκριθέντος δανείου, τό έκάστοτε παρά του Συνταξιοδοτούσιν ατομικα ποσόν, χρεοστά τον δανειζόμενον συνταξιοδοτήσαν εις ίδιον τρεχόμενον τοκοφόρον λογαίον. Τό έκτίθικόν των κατά τό άρθρον τούτο χορηγηθήσεων αν δανείων θα καθορίζεται και' έκάστη εξαμηνια. ίσον με τό μέσον έπιτόκιο των κατά άρθρον 6 δάνειων 2 χ. ταθέσεως. Τό μέσον τούτο έπιτόκιο θα αυξάνεται κατά 3 επί τοις χιλίοις εις όπελος της Έθνικής Τραπέζης; της Ελλάδος; προς κάλυψιν των δαπανών αυτής διά τήν διεύρυσιν της ύπηρεσίας των δανείων.

### Άρθρον 9.

Προς έξόφλησιν των κατά τα άρθρα 7 και 8 δανείων, έκαστος συνταξιοδοτούσιν θα δηλώσεως ύποβαλλομένης διά του Διοικητού του Συμβουλίου του συνταξιοδοτικού, έξουσιοδοτεί τον Υπουργόν των Οικονομικών να παρακρατή, διά των οικείων ταμίων, προς μεταβίβασιν εις τον δανειστήν διά της Έθνικής Τραπέζης, μέχρι της όριστικής έξοφλήσεως του δανείου εκ της μισθολογίας ή της συντάξεως ή της συμμετοχής του εις τα βοηθήματα του οικείου Ταμείου Προνοίας; ποσόν μέχρι του ένός τρίτου των τακτικών άποδοχών. ίνα χρησιμοποίησιν ως ημηνίον τοκοχρεωλυτόν, τό όποιον εκ της συμβίσεως άναγοι προς έξόφλησιν του χρεού; έκάστον συνταξιοδοτήσαν, έναντι της άνονηθησομένης, κατά τό άρθρον 12 συνταξιοδοτήσαν; άκινήτου μεριδος. Τα ποσά ταύτα θα διαβιβάζονται παρά των Οικονομικών Ταμίων έντός του επομένου της κρατήσεως 15 ημερών εις τό Κεντρικόν Κατάστημα της Έθνικής Τραπέζης; της Ελλάδος. ίνα, άφοδ δέχθον εις πίστωσιν του κατά τό άρθρον 7 και 8 λογαριασμού του Συνταξιοδοτούσιν, εις όν άνήκει ο συνταξιοδοτούσιν, ποσόν γίνεται ή κρατησις, χρησιμοποιήσεως προς έξόφλησιν των χορηγηθησομένων δανείων.

### Άρθρον 10.

Η εφαρξής της κρατήσεως εκ του μισθού έκάστου συνταξιοδοτήσαν γίνεται άπό τήν πρώτην ήμεραν του μηνός, όστις έπακολουθεί τήν συνολογήσαν του δανείου. Η κρατήσις αυτή όρίζεται εις τό έν τέταρτον της χρεωλυτικής όδοσεως της βαρυνούσης τον συνταξιοδοτήσαν, διά τήν διάρκειαν του πρώτου έτους, μετά τήν παρέλευσιν του όλοου κρατείου ολόκληρου ή τοκοχρεωλυτικής όδοσεως.

Έν ουδέμω περιπτώσει ή κρατήσις δύναται να υπερβή τό έν τρίτον των τακτικών άποδοχών του υπαλλήλου.

Άρθρον 11  
Έναντι της χορηγήσεως των κατά τα άρθρα 4 και 7 ή 5 και 8 δανείων 5 δανειστής κέρτται δικαίωμα πρώτης ύποθήκης επί των άνεγερόμενων ή άεγερθησομένων άκινήτων. Ως δανειστής των εκ του κατά τό άρθρον 5 ειδικού λογαριασμού χορηγηθέντων δανείων, λογίζεται ή Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος διά τήν κτήσιν ύποθήκης και τήν έπιμέλειαν της άναγκαστικής ελεπρόδεσεως των δανείων έν προικτώσει καυστηρήσεως.

Η Έθνική Τράπεζα ύπέχει τήν εύθύνην της έξοφλήσεως των δανείων άπέναντι των δανειστών οργανισμών του άρθρου 5.

Η ύποθήκη άποσβένεται διά τό παραχωρηθέν εις έκαστον συνταξιοδοτήσαν άκίνητον, άπό πάντα πλήρη τήν εύελεύθερον κυριότητα άμι τή άποπληρωμήν του εις αυτόν αναλογούντος ποσού δανείου και λοιπών ύποχρεώσεων προς τον Συνταξιοδοτήσαν. Τό άκίνητον μεταγράφεται επί' όνόματι του συνταξιοδοτήσαν επί της προσωρινής συμβολαιογραφικής πράξεως του Συνταξιοδοτήσαν, περιεχούσης δήλωσιν περί έξοφλήσεως της όφελής; του συνταξιοδοτήσαν και μεταβίβασεως εις αυτόν κατά τό άρθρον 13 κληροθέντος έκάστου συνταξιοδοτήσαν μετά μονακοταξίας ή διμερισμοιατος. Ο Συνταξιοδοτούσιν όφείλει να ζητήσιν τήν καταβλήθη χρηματική; έγγρησεως τουλάχιστον μιάς συνταξιοδοτήσεως παρά έξοφλούντος και γινόμενου όριστικής κυρίου συνταξιοδοτήσαν κληνική; κατά τον τόκον του άλληλεγγύου εδθέντος του άποχωρούντος συνταξιοδοτήσαν μέχρι της όριστικής; έξοφλήσεως ποσών των ύποχρεώσεων του συνταξιοδοτήσαν.

### Άρθρον 12.

Η άπόφασις περί άγοράς ώρισμένου γηπέδου προς όδοί ή όριμην λαμβάνεται έν γενική συνέλευσει ή συνέλευσει τμήματος. Οι δυνάμενοι προς ληφθείσαν άποφασιν συνταξιοδοί δύνανται να δηλώσουν άμα τή άνακοίνωσιν του άποτελέσματος; ότι άποχωρούν του συνταξιοδοτήσαν, μη περιουσιζόμενοι υπό των προθεσμιών του άρθρου 15 του Νόμου περί συνταξιοδοτήσαν και του καταστατικού. Έν τούται περιπτώσει ουδέμωιν ύλέσιν εύθύνην διά της περαιτέρας ένεργείας του συνταξιοδοτήσαν.

### Άρθρον 13.

Ο Συνταξιοδοτούσιν άμα τή ύπογραφή όριστικής συμβίσεως άγοράς γηπέδων προς όδοί ή όριμην λαμβάνει, προκειμένου μόν περι μονακοταξίας, εις σύνταξιν σχεδιαγράμματος δια έμόντος; τό γηπέδον εις ίσορμήτους προς τους συνταξιοδούς ίσας μερίδας; περιεχόμενου δέ περί πολυκατοικιών εις σύνταξιν των σχεδίων οικοδομής. Ταύτα θεωρούνται παρά του Νομομηχανικού, κατά τας κειμένας διατάξεις. Επί τή βάσει του διαγράμματος ή σχεδίου γίνεται παρά του Έκποικτικού Συμβουλίου του συνταξιοδοτικού άμέσως; μετά τήν θεώρησιν διαμοιή διά κλήρου, ποκίμνον μόν περι μονακοταξίας, μιά, εκ των ίσων μερίδων γηπέδου, ποκίμνον δέ περί πολυκατοικιών ένός διαμερισμοτος; εις έκαστον συνταξιοδοτήσαν. Η διαμοιή αυτή κοινοποιείται προς τον δανειστήν.

Ο προς όν έγένετο ή διαμοιή συνταξιοδοί άποκτή άπέναντι παντός δικαίωμα προσημείσεως; όπως τή παραχωρηθή όριστικώς; ή τό γηπέδον τό κληρωθέν μετά της άναγερωθησομένης; έν' αυτού οικοδομής ή τό διαμερισμός πολυκατοικίας. Μέχρι της όριστικής παραχωρήσεως έχει έμπόριον δικαίωμα προσημείσεως; δουλείας; χρήσεως; διακυβένοντος; εις έπιμέλειαν μόνον έφ' όσον ή ύπηρεσία αυτή εδρα έντός της πόλεως του άκινήτου. Αι Αθήναι και Πειραιεύς λογίζονται ως μία πόλις. Ο συνταξιοδοτούσιν μετά τήν παραδόν εις αυτόν τής νομής; του άκινήτου ήτις γίνεται άμα τή άποπερασεως της εκ' αυτού οικοδομής; βαρύνεται με τα έξοδα συντηρήσεως αυτής.

Η όριστική παραχωρησις γίνεται ύποχρεωτικώς; παρά του συνταξιοδοτήσαν άμα τή άποπληρωμή ποσών των προς τον συνταξιοδοτήσαν ύποχρεώσεων του συνταξιοδοτήσαν.

Επιτρέπεται μεταξύ συνταξιοδοτών ή άνταλλάγη άκινήτων μερίδων, έγκρίσει του Διοικητικού και Έκποικτικού Συμβουλίου του Συνταξιοδοτικού, κοινοποιουμένη προς τον δανειστήν.

(Έχει συνέχεια)

# Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

## ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Λογ. 319.

Προς τήν επί της παιδείας κοινοβουλευτικήν Έπιτροπήν.

Κύριοι βουλευτάι,  
Η Δ. Όμοσπονδία έχει την τιμήν να φ-ση υπό την κρίσιν της Έπιτροπής σας, προσήκους τινάς επί του σχεδίου νόμου περί μετκατασκευών των δημοδιδασκάλων εν τῷ Πανεπιστημικῷ βελτιώσας κατά τήν γνώμην τῶν θεσμών καί προσήκους τήν λαϊκήν παιδείαν. Τύς προσήκους ταύτας αιτιολογεῖ διά βραχυῶν :

1) Δοθέντος δι' ἡ ὑποχρέωσις τοῦ δημοδιδασκάλου κρός παρρηγοήν εἰς τήν ὑψηλοτάτην (διὰ τήν σύνταξιν) ἐκτείνειται μέχρι τοῦ 65 ἔτους ἔχει περιθώριον νά σταδιοδρομησῇ ὡς 25 ὁλόκληρον ἔτη ἐπομένως ὁδὸδωξ ἤτοι μωυτά τὸ κρῖτος ἀν ἠγώρη τῆς ἰόν ἡμῶν ἀπο 30 εἰς 40 ἔτη. Τούταντιον δὲ θά ἔχη πλεονέκτημα τῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ κλειωτέρων ἐξ ὧν οἱ διὰ τῆς προκρινόμενης τροποποιήσεως μέλλουσιν νά προσερχώται κρός μετεκατασκευῶν θά εἰν ἐμπειροτέρου.

2) Ὁ νόμος 2857 ἄρθρ. 2 — 1 γ' ὁρίζει : «Ἐπιθεωρηταὶ ὁμοιοτ. σχολείων διορίζονται... ἀτυχιστοὺς δημοδιδασκαλοὺς ἔχοντας εὐδύμορον δημοσίων ὑπηρεσίαν ἐν ὁμοιοτ. σχολείω τοῦλάχιστον ἑξαετή παρακολούθησιν δὲ ἐν τῷ ἡ-ετέρω Πανεπιστημικῷ ἐπὶ διετικῶν κεικῶν παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων καὶ ὑποτάντες; ἐν αὐτοῖς ἐπιθεωρητικῶν δοκιμασιῶν».

Τὸ Π. Δ. τῆς 11/14 Φεβρουαρίου 1917 ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 6 «Ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις θεωροῦνται οἱ λαμβάνοντες βαθμὸν καλῶς εἰς πάντα τὰ μαθήματα». Προχωροῦν, ὁμοιοτ. ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν κρός ἐαυτοῦ καὶ τὸν νόμον ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 7 Δικαιώματα κρός κατελήφθη (ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως ἄνευ ἄλλης τινὸς διαδικασίας κτώνται μόνον οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταῦτα; τυχόντες; βαθμὸν ἄριστα ἢ λίαν καλῶς.

Ἐνε παγκοίως γνωστὸν, δι' ὁ βαθμὸς δὲν ἀντιπροσωπεύει ὁμῆρον τήν αξίαν, ἐφ' ὅσον αὐτὸς τίθεται ὡς σκοπὸς καὶ ὄχι ἡ Ἐκίστηρη. Ἐν σκοπιμῶν ὁμοιοτ. δὲν θά ἀπασχολώμεν τήν Ἐπιτροπήν σας ἐπὶ τοῦ ζήτημα ος τούτου. Ἐνώπιον μας ἔδωκεν νόμο ἀπαιτοῦντα ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν, διάταγμα ὁρίζον τήν ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν καὶ τὸ αὐτὸ διάταγμα καταργοῦν τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἐν ὅμοιοτ. χορηγεῖ εἰς τοὺς ὑποστάντας τήν ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν. Εἶναι φανερόν πὺ κατατείνουμεν. Μὰς ἐνδιαφύρει νά ἀδείξωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοδιδασκάλων ἐξ ὧν δι' ἐπιλογῆν τὸ κρῖτος νά λαμβάνη τοὺς καλύτερούς.

Δέν θά σας ἀπασχολώμεν ἐπὶ τοῦ λαόντος τῆς ἀποκλειστικῶν τῶν ἐδημιουργήσεν ὁ νόμος 2857 διὰ τοῦ περιορισμοῦ εἰς ἐλαχίστους τὸ δικαιώματος διορισμοῦ Ἐπιθεωρητῶν καὶ τούτων ἀνευ τινὸς δομησασας. Νομίζομεν ὁμοιοτ. ὁμοιοτ. ἔλαττακτικὸν νά προκαλέσωμεν τήν προσήκον τῆς κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ εἰσαχθέντος διὰ τοῦ Π. Διατάγματος νέου περιορισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν συνεπειῶν του καὶ νά παρακαλέσωμεν ὁμοιοτ. πάντες οἱ λαμβάνοντες πτυχίον μετεκατασκευῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νά μετρχοσι διαγωνισμοῦ ἐπιφυ.ασομένου ἔταν θὰ ἀσχολήθητε εἰς τὰς διόσεις τῆς παιδείας νά ἀναταξάνωμεν τοὺς λογοῦς δι' ὅς. εἶνε ἀνάγκη νά εὐρονετέ ἐπὶ περισσοτέραν τὸν κύκλον ἐξ ὧν ὁ κρῖτος θά λαμβάνη τοὺς Ἐπιθεωρητάς.

Μετὰ τινὸς  
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον  
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς  
Σ. Ἀλοῖζος Ὁ Γ. Ντεγενήτης

Διδακταλικὴ Όμοσπονδία  
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περί μετεκατασκευῶν τῶν δημοδιδασκάλων.  
Εἰς τὸν ἄρθρ. 1 (σελ. 2 στίχ. 2)

μετὰ τήν λέξιν Πανεπιστημίου προστίθεται : «Ὁδὲ νά εἶνε ἡλικίας ἀνωτέρως τῶν 40 ἔτων».

2) Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον (σελ. 2 στίχ. 8) μετὰ τήν λέξιν σχολείων προστίθεται : «εἰς ὅς διορίζονται», ἐφ' ὅσον εἶνε κενά, ἐάν ἦ-ον τυχρ πτυχίον μετεκατασκευῶν ἐν τῷ Πανεπιστημικῷ καὶ μετὰ ἐπιτυχῆ ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δοκιμασίαν, ἡς ὁ ὁμοιοτ. κανονισθῆσεται διὰ Π. Διατάγματος.

3) Διαφίεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ στίχου ἡ φράσις «ἐάν ἦ-ελον διορισθῆ τοῦτο».

## ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΦΑΚΙΩΝ

### ΚΡΙΣΕΙΣ

#### ΕΠΙΤΟΥΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 191 (24) φύλλον τοῦ Δ. Βήματος τῆς Διοικήσεως τῆς Όμοσπονδίας δίδει σὲ γενικὴς γραμμὲς τὶς ἀποφάσεις τῆς δσον ἀφορρ τῆς Διοικήσεως τῆς Παιδείας. Μὲ τὶς ἀποφάσεις αὐτὰς συμφωνεῖ καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Διδακτικού Συλλόγου Σφακιῶν. Θά ἡθέλαμε ὁμοιοτ. μεταξὺ τῶν ἄλλων νά περιληφθῆ καὶ τὸ εἰδικώτερον ζήτημα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημοτ. σχολείων πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀμεσώτερον ἐνδιαφύρει τὸν κλάδον τῶν Δημοτ. Ὡς ἔχει σήμερον ἀφορλὸς δὲν ἐκπληροῦν τὸν προορισμὸν τῆς διοτῆ ὁ Ἐπιθεωρητῆς δὲν δύναται νά διαθέσῃ ἐαυτοῦ εἰς ὁ ἔργον, δι' ὁ προωμοσθῆ δηλ. εἰς τήν ἐπιθεωρήσιν καὶ καθοδηγήσιν τοῦ διδακτικοῦ κοσμοσικῶ τῆς περιφερείας του καθ' ὅσον τὸν ἀκοροφᾷ κατὰ τὸ μεγαλειτερον χρονικὸν διάστημα τοῦ εἰους ἢ γραμικῆ ὑπηρεσία του Γραφείου του καὶ ἄ.αι συναφῆς μετὰ τὸ ἔργον τὸν ἀσχολεῖ ὡς τὴν διαφόρων σχολικῶν καὶ Διδακτριακῶν Ἐπιθεωρητῶν κλπ. Κα ἂ τήν γώμην μας νά νά ἐπαρκεσῇ ὁ Ἐπιθεωρητῆς εἰς τὸ ἔργον του πρὸς ὅσον ν' ἀποδοθῆ ὁ αὐτὸ ἀπίνων ὁ Γραφείου του εἰς ἄλλων ὑπ-ύθυνον τῆς ὄλης τούτου ἐπιθεωρήσεως. Ἐπὶ τοῦ ζήτηματος αὐτοῦ εἶχε ἐκθέσει τήν γνώμην του ὁ κρῖτος Ἐπιθεωρητῆς τῆς περιφερείας μας καὶ νῦν Ρεθύμνης κ. 1. Φώτιος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 19 φυλλον τοῦ Δ. Β. ἔχουσιν οὕτω :

«Κατὰ τήν γνώμην μας ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπιθεωρητικῶν περιφερειῶν ἐπρεπε νά μείνη ὅσοι εἶναι καὶ ν' αὐθῆρη ἡ μάλιστα νά γιὰ λόγους οικονομίας δεχομασται νά ἐλαττωθῆ κατὰ 15-20 θέσεις, νά χωρισθῆ ὁμοιοτ. τὸ κατ' ἀγωγικὸ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ ἔργο ὁμοιοτ. ὡς καὶ ἐπὶ περιφέρεια νά διορίζωνται δύο Ἐπιθεωρηταί. Ὁ ἕνας Ἐπιθεωρητῆς θά ἀποκλειστικὸν ἔργο του τῆν ἐπιθεωρήσιν τῶν σχολείων καὶ ὁ ἄλλος Διευθυντῆς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας μετ' ἀποκλειστικὸν ἔργο του τὸ διοικητικὸ. Θά γεννηθῆ ἴσως ἡ ἴδεια πᾶς δέν πρὸς νά χωρισθῶν τὰ δύο αὐτὰ ἔργα, πᾶς ὁ Ἐπιθεωρητῆς πὺ ἔχει τοὺς δικαίωκας πρὸς νά ἔχη καὶ τήν διοικήσιν πᾶς θά ἔρχωνται σὲ σύγκρουση Ἐπιθεωρητῆς καὶ Διοικητῆς τῆς περιφερείας κ.ά. Μὰ δλ' αὐτὸ θά θεωρῆ ἀσπιρικτικα, δταν χωρισθῶν τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλου γιὰ τὶς τε ἀπ' αὐτὰ δὲν συμβαίνει καὶ στοὺς ἄλλους κλάδους πὺ ἡ Διεύθυνση εἶνε χωρισθῆ ἀπὸ τήν Ἐπιθεωρήσιν. Θά ἔχουμε καὶ μεῖς ἕνα σύστημα παρόμοιον μετ' τῆς Διευθύνσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν Τ.Τ.Τ.

Ἐκαναλαβάνω πᾶς γιὰ νά πετύχῃ τὸ σύστημα αὐτὸ πρὸς νά γίνῃ κατελληλος χωρισμὸς καὶ καθορισμὸς τῶν καθηκόντων Διευθύνσεως καὶ Ἐπιθεωρήσεως καὶ φαντάζομαι πᾶς κατ' ἐπίστασιν θά συνέβαινε ἐν ὁ Ἐπιθεωρητῆς περιοριζόμενος ὅσοι εἶνα καὶ παρακάτω στήν Ἐπιθεωρήσιν τῶν σχολείων, τῆ συγκρότησιν συνεδρῶν γενικῶν ἢ τοπικῶν καὶ σειράς μαθημάτων τὰ ὁποια θά παρακολουθοῦν ὠρισμένοι διδάσκαλοι, τὸ διορισμὸν σχολ. Ἐπιθεωρητῶν καὶ μελῶν Δ.Ε.Τ.Ε. Προνοῖται καὶ τέλος τὸν ἔλεγχον τῶν βιβλίων τῶν Ἐπιθεωρητῶν αὐτῶν. Ὁ Ἐπιθεωρητῆς θά ὑποβάλλῃ ἐκθέσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως σὲ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ ἀντίγραφο σὲ Ἐκπαιδευτικὸν (ὅσον ἔχει ἐφαρμοσθῆ ἡ ἀποκέντρωση σὲ Δ) τῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτέρου) καὶ θά λαμβάνει μέρος σὲ τὶς συνεδρίες τοῦ Ἐπιθεωρητῶν πὺ θά γίνωνται τακτικὰ μὲν τῶν Ἀνωτέρων καὶ μὴ μὲν ὅσοι ἔλαττα δὲ δταν τὸ καλέσει ὁ Δ) τῆς τῶν σχολείων. Σὲ τῆς ἔλαττα ὅσοι συνεδρίες ἐάν δὲν εἶναι παρών καὶ ὁ Ἐπιθεωρητῆς δὲ θά ἐπιτρέπεται νά ληφθῆ ἀπόφασιν σχετικῆ μετὰ τῆς ἀπόσπαση, ἀπόλυσιν καὶ γενικῶς τρωφῶν ἄλλων ὅσοι σχετικῆ μετ' ὑποβιβασμὸν, ἀκατάγησιν, συγχωνύσιν, προαγωγῆ καὶ ἴδρυσιν σχολείων, ἔκτος νά εἶναι παρών καὶ ὁ Ἐπιθεωρητῆς.

Ὁ Δ) τῆς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας θά διευθύνῃ τὸ γραφεῖον, θά καλῆ σὲ συνεδρίες τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ θά κἀν τὶς σχετικὰς ἐισηγήσεις καὶ μετ' ἡμῶν ἡμῶν κἀν ὅσοι τῆς δουλείας τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐκτός ἀπὸ γίνε; πὺ εἶνα μέρος παρῶν καὶ ὁ ἀποκλειοῦν τὸ ἔργο τοῦ Ἐπιθεωρητῶν ἔτσι καὶ μετ' ἡμῶν τῆς ἀπαιτήσεως τροποποιήσεως ὅσον ἀφορρ τῆν ἀληθινῆν ἀυτολοκήσιν καὶ ἀποκέντρωσιν τῆν ἀμεση ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐκπαιδευτῶν, ἐφ' ὅσον πρὸς νά γιὰ διορισμὸν διδασκάλων, μετὰ τῆσιν κατόπιν αἰτήσεως κλπ. θά μπορούμε νά ποῖμε πᾶς ὑπ-ύρει πραγματικῆ ἐπιθεωρήσιν τῶν σχολείων ἄλλως ἂν ὁ ἐπιθεωρητῆς χρειάζεται γιὰ τὴ σύνταξιν τῶν κα ἀρῶσεων μπορεῖ νά ἀναθεσθῆ καὶ στήν ἀστυνομία ἢ καλλιτεχνία στήν... ἄ.α. ροφυλακία, Βοηθῆ βιβλία δὲν θά ὑπάρχουν καὶ εἰσι ὁ προσωπολογισμὸς δὲ θά ἐπιβαρυνθῆ μετ' ἡμῶν δαπάνη ἐπὶ πλῆον. Ἄν ἡμῶν ἐλαττωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν περιφερειῶν θά ἔχουμε καὶ οικονομία.

Ἐτσι μόνον θά ἔχουμε πραγματικῆ Ἐπιθεωρήσιν, εἰσι μόνον θά περιμένουμε βελτίωσιν τῶν σχολείων, εἰσι τέλος ὁ Ἐπιθεωρητῆς δὲ θάνα εἶνα ἀπλῶς γραφικῆς ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἕνας Ἐκπαιδευτῆς γιὰ τήν τακτικῆ ἔργασίαν τῶν δασκάλων ἀλλὰ ἐπιθεωρητῆς εἰς τὸ ὑψος του πολυτίμου σ.μβουλίου καὶ καλὸς δὲν ὄσοι τῶν δασκάλων σὲ μεγάλο μᾶ καὶ βαρὺ ἔργο τους».

Ὁ Σύλλογος Σφακιῶν συμφωνεῖ βασικῶς πρὸς τὰ ὡς ἀνω ἐκτεθέμενα καὶ φρονεῖ δι' ἐπιμελῶς θῆλει ἀφελήσιν τήν ἐκκαλοῦσιν ὁ ἡνωρισμὸς τῆς ἔργασίας τοῦ Γραφείου Ἐπιθεωρήσεως ἀπὸ τῆν Ἐπιθεωρήσιν τῶν σχολείων. Τὸ τοιοῦτον νομίζε δι' δύναται νά ἐκτελεσθῆ κρός ἀσφύρην ἐπὶ πλῆον δαπάνης καὶ διὰ τῆς ἀναθεώσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γραφείου Ἐπιθεωρήσεως ὡς ὑποκρινόμενος, εἰς τὶν τῶν Δημοτῶν τῆς περιφερείας, ἀποσπώμενον ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ ἀπασχολώμενον τελικῶς πᾶς διδασκαλίας ἐν τῷ Σχολείῳ.

Ἐν Βάμφ τῆ 12/Νοβρίου 1928  
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διδακτικού Συλλόγου Σφακιῶν  
Ὁ Πρόεδρος Ἐπιθεωρητῆς  
Μ. Γεωργουδάκης  
Τὰ μέλη  
Φρατζεσκάκης  
Μ. Μαρούσης  
Ε. Ζορπανάνης;

## ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΟΥΦΛΙΟΥ

### ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κοι συνάδελφοι  
Τὸ Δ. Συμβούλιον παρακολουθώντας τὸ Δ. Β. βλέπει πᾶς σὲ τῆς στήλες πὺ δημοσιεύονται τὰ ὄνοματα τῶν συνδρομητῶν του, μόνον δυο τρία ὄνοματα συνδρομητῶν τοῦ Συλλόγου μας ἔχουν δημοσιευθῆ ὁ αὐτὸ, πρᾶγμα πὺ μᾶς πείθει πᾶς ὁ ἄλλοι ὄλοι δὲ στείλαται τῆς συνδρομῆς σας.  
Παρατηροῦμεν ἀκόμα πᾶς τὸ Δ. Β. ἐξακολουθεῖ νά ἔχεται σὲ δλους σας καὶ ἂς δέν τὸν ἔχετε πληρωμένο. Δέν φανταζόμεσται πὺ τὸ κἀνετε ἐπὶ ἐπίτηδες ἀλλὰ πὺ πὺ ἀπὸ κἀνα μικρῆ ἀμέλειαν, τήν ὁποία ὁμοιοτ. παρακαλοῦμε γιὰ τελευταία φορὰ νά τῆν ἀφῆσετε καὶ ἐν δέν θέλετε μόνον σας στείλατε

σὲ μᾶς τὶς 80 δραχ. νά τῆς ἐμβάσωμε. Πιστεύομε πᾶς ἡ σύστασιν μας αὐτῆ εἶναι ἀρετῆ γιὰ νά μὴ ἐναλλάξῃ ὄλοι ἕνα τὸ ἴδιον.

Ἐχομε τήν ἀξίωση κἀθε δάσκαλος πὺ εἶναι μέλος τοῦ Συλλόγου μας νά παρῆν τὸ Δ. Βήμα καὶ νά ἐκτελεσθῆται γι' αὐτὸ ἐκτελεσθῆ καὶ μετ' ἡμῶν νά τὸ κερμῆν. Αὐτὸ εἶναι ἕνα μέσο πὺ μπορεῖ ὁ κἀθε Σύλλογος νά μετῆσῃ σὲ πὺ σημεῖο βρισκείται ἢ ὀργανωτικῆ συνεδρῶσιν τῶν μελῶν του. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτῆ ὁμοιοτ. ἀποθυμίζομε πᾶς δέν πρὸς νά ἐξελθῆ καὶ ὁ Σύλλογος σας, ὁ ὁμοιοτ. γιὰ ν' ἀνατιπροκρίθῃ σὲ ἀπαιτήσεως πὺ κἀθε ἕνα καὶ λιγυκὸν τὸν παρουσιάζωνται πρὸς νά ἔχῃ σὲ τὰ ταμεία του ζήτηματα, καὶ αὐτὸ βρισκείται σήμερον χωρισμῶν; Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔχει μόνον πᾶς κατορθῶναι ν' ἀντεπεξέλθῃται.

Κοι συνάδελφοι  
Ἄν δέν σας συγκινῶν ἐγγυάλοισι καὶ συστάσεις μας, τὸ ἴδιον σας τὸ ἀπομικτῶν συμφῶν ὡς γίνῃ ἐλατῆριον κἀποιος κίνησιν; καὶ ζωῆς πὺ ἐπιβάλλεται νά ἔχῃμε ὄλοισι μᾶς γιὰ νά εὐδοθῆ ὁ ἀγῶν; μᾶς ὅσοι τῶν ὅσοι κἀποιος ζήτηματα πὺ μετ' ὅσοι ἀγῶν κερδίσαστε καὶ ἀγωνισόμεσται νά πάρουμε.

Δέν θά ἐπινεύσομε ἕνα σὲ τὸ ἴδιον ζήτημα γιὰτι καὶ οἰς κοινὰς θέσασθῆται πᾶς ὑπὸ τὸ νά κἀνετε καὶ μεῖς νά σᾶς τὰ γυῖα, μᾶς.

Ἐισχυάσῃε μᾶς ὅσο μπορεῖτε λίγο καὶ οἰς γιὰ νά δείξωμε πᾶς ἂν ἔξῃ κἀποιος τῆν ἀρχὴν σὲ χεῖρα μας. Περμῶμε μᾶς θά ἐπακολουθῆται ἀμεση ζήτησιν πᾶς σας, γιὰ τὸ κἀλο τοῦ ἴδιου ἐαυτοῦ σας καὶ γιὰ μᾶς πὺ ἀξιοπερῆ ἐμφάνισιν τοῦ Συλλόγου μας.

Μὲ τὴν ἐννολή καὶ Διοικ. Συμβουλίου  
Ὁ Πρόεδρος  
Ν. ΚΙΡΚΙΝΕΖΗΣ

Ἡ Γραμματεὺς  
κ. ἄ. ἄ.  
ΑΝ. ΛΑΠΑΡΤΙΔΟΥ  
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡῶΝ

Κατὰ τήν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 28 12-28 τοῦ Συλλόγου ἡμῶν ἐγένοντο ἀρχαιροσῃαι νέου διοικητικῶ Συμβουλίου, ἐξελέγησαν δὲ οἱ ἔξῃ :

- 1) Κομάντινος Παπαδημιτρίου Πρόεδρος
- 2) Θεωδοσῆ Κατῆρημητρίου Γεν. Γραμ
- 3) Ἰωάννης Παπαγεωργίου Λογιστῆς
- 4) Χρῖστος Κεχαγιῶν Μέλῃς
- 5) Εἰρηάζει Σταύρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Σερρῶν  
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ

## ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΔΕΣΣΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους καὶ ἠγηγατοῦς τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Ἐδέσσης.— Ἀλμοσῃας Συνάδελφοι.

Μὲ τὸν ἔρχομὸν τοῦ καινοῦργίου χρόνον 1929, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου, ἀπευθύνοντας τήν ἐγκύκλιον αὐτῆ σὲ μῆλον του, εὐχεται χροῖα πολυὰ καὶ ἐπιτυχίας σ' οἱ ἐπιθυμῆ ὁ καθένας ἰδιαιτέρα, καὶ σ' ὄλον ἐκλάδο, τήν ἐπιτυχῆ λύσιν τῶν διαφῶν ὑποθέσεῶν του καὶ τήν ἐξυψώσῃ του σὲ τῆσιν ὄλου τοῦ πρὸς νά βρισκείται.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτῆ δμως θεωρεῖ καθήκον του νά σὺ πῆ καὶ μερικὰ κἀνάματα σχετικὰ μετ' ἡ θέσῃ τῆς ὀργανώσεως μᾶς; θά περιερίσω βέβαια νά κληθῆ κατὰ τῆς γιορτῆς αὐτῆς σὲ Γενικῆ Συνέλευσιν γιὰ λογοδοσίαν, ἀρχαιροσῃαι κ. κ. ὅσοι γίνονται κατὰ τὰ κερσῶμενα χρόνια. — Μὲ πίστη σ. ὁ Σύλλογος σου καὶ ἐνδιαφῆρο ἐκτελεστικὸν γιὰ τήν προηγουμένη ὀργανώσῃ σου ἐτοιμῶσῃαι νά βρεθῆσῃ αὐτῆ γι' ν' ἀποδείξῃ μᾶς φορὰ ἀκόμη πᾶς μετ' ἐπιμελῆ μόνον καὶ ἐντατικῆ παρακολούθησιν τῶν ὀργανωτικῶν μᾶς ζητημάτων εἶναι δυνατόν νά προαχθῶν καὶ τὰ ἀτομικῶ σου. Τὴν ἀναβολῆ τῆς συγκλήσεως αὐτῆς, σὺ μᾶν, συνειδητῆ συνάδελφοι, πάντως θά ἀποδίδῃ σὲ αἰτία δικαιοσύνην. νά ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πὺ κἀποιος φορὰ

